

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

#### สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา และตำแหน่งในการปฏิบัติงาน กับความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพ และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในสังกัดงานการพยาบาลแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 374 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยและตำแหน่งพยาบาลประจำการ จาก 9 งานการพยาบาล จำนวน 69 คน และ 305 คน ตามลำดับ จำแนกเป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาตรี จำนวน 17 และ 52 คน และพยาบาลประจำการที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาตรีจำนวน 28 และ 277 คน ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความเห็นในการปฏิบัติงาน ที่สร้างขึ้นตามแนวคิดของโควี ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.90

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีจำนวนทั้งหมด 374 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวนทั้งหมด 365 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.59 ของแบบสอบถามทั้งหมด เป็นแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ 347 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.06 ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน เป็นของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 17 ฉบับ ปริญญาตรี จำนวน 49 ฉบับ และพยาบาลประจำการที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 26 ฉบับ ปริญญาตรี จำนวน 255 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยต์ไบซีเรียล และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

## ผลการวิจัย

1. พยาบาลวิชาชีพทั้งหัวหน้าหอผู้ป่วยและพยาบาลประจำการ มีคะแนนความเป็นผู้คิดก้าวหน้าอยู่ในระดับสูง
2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และตำแหน่งในการปฏิบัติงาน กับความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กันทางบวก ( $r = .23$  และ  $.22$  ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  $.05$
3. ค่าคะแนนความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน เมื่อปฏิบัติงานในสังกัดงานการพยาบาลที่ต่างกัน ( $F(8,388) = 1.759$ )

## ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานของความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพ ที่สามารถนำมาพิจารณาวางแผนในการพัฒนาความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพให้มีเพิ่มขึ้นต่อไป
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นผู้คิดก้าวหน้า รวมทั้งเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไป

## ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาล  
จากผลการวิจัย ทำให้ผู้บริหารการพยาบาลได้ข้อมูลที่มีประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร เนื่องจากพบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา และตำแหน่งในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นผู้คิดก้าวหน้าของพยาบาลวิชาชีพ ดังนั้น จึงควรมีการสนับสนุนให้พยาบาลวิชาชีพมีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นให้มากขึ้น โดยเฉพาะหัวหน้าหอผู้ป่วย
2. ข้อเสนอแนะในการบริหารการพยาบาล  
จากผลการวิจัย ทำให้ผู้บริหารได้ข้อมูลที่มีประโยชน์ในการบริหารทางการพยาบาล เนื่องจากพบว่ากลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานทั้งในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยและพยาบาลประจำการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยของความเป็นผู้คิดก้าวหน้าอยู่ในระดับสูง ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญและให้การสนับสนุนที่เด่นชัดทั้งในการพัฒนาบุคลากร

แต่ละคนและโดยส่วนรวม รวมถึงเสริมสร้าง รักษา และทำนุบำรุงให้บุคลากรพยาบาลสามารถสร้างคุณประโยชน์ให้แก่หน่วยงาน องค์กร และวิชาชีพ

### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรก ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาเครื่องมือต่อไป โดยอาจนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น หรือใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากขึ้น เพื่อพัฒนาเครื่องมือนี้ให้เป็นเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน
2. ควรทำการวิจัยในลักษณะเดียวกัน โดยเปลี่ยนลักษณะของกลุ่มตัวอย่างให้มีความกว้างขวางมากขึ้น เช่น ศึกษาในพยาบาลวิชาชีพ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือศึกษาในอาจารย์พยาบาล ผู้บริหารการพยาบาลระดับสูง และนักศึกษาพยาบาล เป็นต้น